Jordi Pons, el cim d´una vida a les muntanyes

A la Mostra de Muntanya i Aventura, que organitza a Figueres el Centre Excursionista Empordanès, l'alpinista, de 82 anys, presenta el seu documental 'Vivències'

Jordi Pons, al cim Fujihama.

MAIRENA RIVAS

Jordi Pons (Barcelona, 1933) és un dels pares de l'actual generació d'alpinistes. Entre les seves proeses, hi ha la primera ascensió espanyola a un 8.000 metres (l'Annapurna, fa 40 anys).

A la Mostra de Muntanya i Aventura, que organitza a Figueres el Centre Excursionista Empordanès, Jordi Pons presenta el seu documental 'Vivències' (divendres, 20 de novembre, La Cate, 21.00 h.) L'alpinista relata l'evolució de la pràctica de les activitats de muntanya en les darreres dècades. "En el documental, es veu com era l'aventura real de l'alpinisme com la vivíem nosaltres i en què s'ha convertit l'activitat, en expedicions comercials", comenta. Jordi Pons arriba a Figueres després d'haver rebut un homenatge a Torelló, precisament amb motiu del 40è aniversari del primer "vuit mil" espanyol, que va assolir al costat de Josep Manuel Anglada i Emili Civis.

"Les meves primeres ascensions les vaig fer amb cordes de cànem"

La seva vida ha estat sempre lligada a la muntanya. Encara recorda quan es va comprar els primers esquís, animat pel seu germà gran. Li van costar 25 pessetes. Jordi Pons va néixer a Barcelona i va viure la infantesa mirant els cims, admirant la natura. A casa seva, anar d'excursió a la muntanya era un fenomen natural i no és gens estrany que, de ben jove, s'apuntés a fer de minyó de muntanya. Les primeres ascensions les practicava, amb poc més de 20 anys, al massís de Montserrat, "amb cordes de cànem".

Ara, amb 82 anys, dóna un cop d'ull a la seva trajectòria, marcada per fites històriques com a pioner en ascensions mítiques: el seu nom figura en les primeres expedicions de l'Estat espanyol en aconseguir fer un cim de 6.000 metres (Nevado Huascarán, Perú, any 1961); també va fer el primer 7.000 (Istor-U-Nalm, Pakistan, 1969), i el primer 8.000 (Annapurna est, Himàlaia, Nepal, 1974).

Jordi Pons va ser, a més, dels primers alpinistes a filmar les expedicions per difondre l'afició per les grans muntanyes. "Sempre he dit que tan important és fer pujades a l'Himàlaia com assolir muntanyes no tan altes però més difícils", anota. Entre aquestes, es troben les seves aventures per les parets nord del Montblanc: Cervino (1962); Eiger (1964) i Grands Yorasses (1967).

L'alpinisme porta implícit un risc

Jordi Pons és taxatiu: "Tinc por, i la por fa prendre precaució". Assegura que, a la muntanya, els perills són subjectius. Diu que sempre ha sigut conscient que l'alpinisme porta implícit un risc, però que la prudència i la por l'han ajudat a sortir-se bé en les situacions complicades. "Puc dir que la meva dona ha patit més que jo per mi", comenta el veterà alpinista, al qual el fet de tenir 82 anys no l'impedeixen continuar anant a la muntanya.

Aquest mateix novembre, he pujat el 2.950 metres del Fontblanca, a Andorra", somriu Jordi Pons, i, des de la seva experiència, decreta: "Només amb la tenacitat es fan les coses, i amb el permís de la muntanya, que és qui té l'última paraula."

El veterà alpinista és president d'honor de la Federación Española de Deportes de Montaña y Escalada i membre d'honor de la federació internacional.

Font del document:
http://www.emporda.info/fets-gent/2015/11/19/cim-duna-vida-muntanyes/292878.html?utm_source=rss